

Evangelikus Kántorlevél

— Szerkeszti: Finta Gergely —

Énekeljetek!

*Énekeljetek neki új éneket,
szépen zengjenek hangszereitek. Zsolt 33,2*

Talán a legjobb Luther szavaival kezdeni: „Isten egyik leggyönyörűbb s legdicsőbb ajándéka az ének. Haragszik is rá a sátán, mert sok kísértést és gonosz gondolatot úz el vele az ember. Az ördög egyszerűen nem bírja ki. Az ének a művészetek egyik legjelesebbje. A dallam megeleveníti a szöveget. Mint Saul királynál látjuk, elúzi a szomorúság lelkét. Az ének a szomorú ember legjobb orvossága, melytől a szív újra megbékél, feléled és megújul. *A zene Isten gyönyörű és dicső adománya, egyenesen a teológia rokona. Semennyiért nem adnám oda az én csekély zenei tudásomat. Rá kell kapatni s állandóan szoktatni az ifjúságot erre a művészetre, mert ez hasznavehető embereket nevel.*”

Nem ok nélkül idézem ezeket a sorokat azoknak, akik a gyülekezeti ének és zene szolgálatában állnak. Először is azért, mert tudniuk kell, hogy milyen fontos szolgálatban állnak. A gyülekezeti ének és az egyházi zene szerepe egyáltalán nem mellékes a gyülekezet és az egyes keresztyén emberek életében: segíti Isten igéjének megértését és megélését. *Szent szolgálat ez!* Azután meg azért jó ezeken a sorokon elgondolkodni, mert biztatnak a minél alaposabb szolgálatra. Mert ez a szolgálat nemcsak abban áll, hogy az istentiszteleten a kántori szolgálatot elvégezzük, szép darabokat eljátszunk a gyülekezetnek. Nevelni is kell kicsiket-nagyokat, *lelkésíteni őket.* Mostanában mintha kevesebbet énekelnének gyermekbibliakörben, hittanórákon, bibliaórákon, kevesebben vennének részt egyházzenei alkalmakon. Nem szabad ebbe belenyugodni!

Muntag Andor

A Mandák-kórus

Egy magára és az énekkar színvonalára valamit is adó kórus(vezető) általában hetente kétszer tart próbát. A világon talán nincs másik példa arra, hogy egy kórus tagjai havonta csak egyszer —az ország minden részéből saját költségükön utazva— összegyűlnek, hogy együtt lehessenek és kórusműveket tanuljanak.